

**การดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติด
ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 และผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของ
พนักงานเจ้าหน้าที่**

**The Management of Property–Forfeiture Among Persons
Involving in the Narcotic Case According to the Suppression
of Offenders in the Offence Related to Narcotic Act B.E.
2534 (1991) and the Achievement of Officers’ Performance**

กรณ์กาญจน์ สนั่นแก้ว¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติด ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินกับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ และศึกษาความสามารถของปัจจัยการดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติดในการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวน 69 คน

ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติดเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.56$) ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการตามมาตรการริบทรัพย์สินอยู่ในระดับสูง

---

¹ นักศึกษาลัทธิสุตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร) คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล e-mail address : Kornkam_sanankaew@hotmail.com

เช่นกัน ($\bar{X}=3.46$) ส่วนปัจจัยการดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 โดยปัจจัยด้านการพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการตรวจสอบทรัพย์สินเป็นปัจจัยเดียวที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ได้ ร้อยละ 21.2 สำนักงาน ป.ป.ส. จึงควรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการตรวจสอบทรัพย์สินให้กับพนักงานเจ้าหน้าที่มากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : มาตรการยึดทรัพย์สิน การปราบปรามยาเสพติด ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน

Abstract

The objectives of this research were to study the management of property-forfeiture among persons involving in narcotic case, an achievement of officers' performance in enforcing measure for the suppression offenders in offence related to narcotic act, the relationships between the property-forfeiture management factors and an achievement of law enforcement and property-forfeiture management factors accounting for the variation of an achievement of officers' performance in enforcing measure for the suppression offenders in offence related to narcotic act. Sixty-nine samples were selected from officers in The Office of Narcotics Control Board.

The research findings were that the management of property-forfeiture among persons involving in narcotic case was at a high level ($\bar{X} = 3.56$), and an achievement of officers'

performance in enforcing measure for the suppression offenders in offence related to narcotic act was at a high level as well ($\bar{X} = 3.46$). Almost all of the property-forfeiture management factors had relationships with an achievement of officers' performance in enforcing measure for the suppression offenders in offence related to narcotic act at .01 and .05 level of significance. However, factor concerning essential knowledge and performance skills development was the only one that could account for 21.2 % of the variance of an achievement of law enforcement. Thus, an establishment of an intervention program concerning essential knowledge and skills development would be recommended.

Keywords : property forfeiture measures, narcotic suppression, achievement in property examination

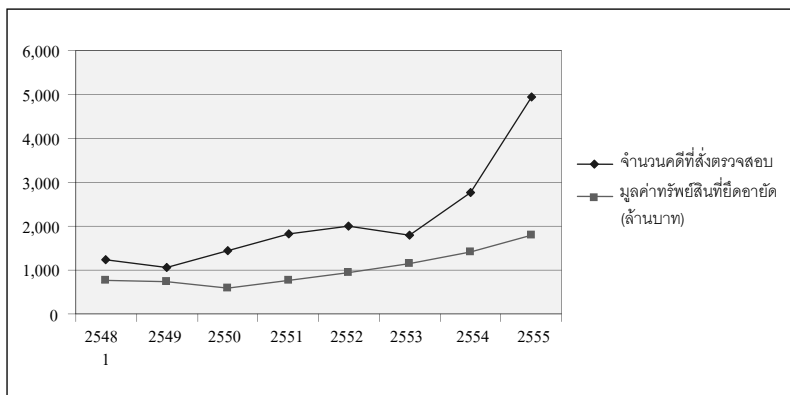
บทนำ

พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ตราขึ้นโดยมีเจตนารมณ์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการปราบปรามผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติด โดยบัญญัติให้มีมาตรการพิเศษคือมาตรการในการรับทรัพย์ที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐเข้าทำการยึดอายัดทรัพย์สินได้มากขึ้นกว่าที่สามารถรับได้ตามกฎหมายอาญา มีมาตรการสมคบเพื่อดำเนินการต่อผู้ที่อยู่เบื้องหลังหรือผู้สั่งการ มีการกำหนดโทษแก่ผู้ให้การสนับสนุน หรือผู้ที่ให้การช่วยเหลือผู้กระทำความผิด และขยายเขตอำนาจศาลให้สามารถพิพากษาผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่อยู่นอกราชอาณาจักรได้ การรายงานสถานการณ์การค้ายาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือสำนักงาน ป.ป.ส. ในช่วงเวลาตั้งแต่
 ต้นปี พ.ศ. 2548 - 2553 พบว่า ผู้ค้ายาเสพติดถูกจับกุมเพิ่มขึ้นอย่างมาก
 เมื่อเทียบกับสถานการณ์ช่วงก่อนประกาศสงครามกับยาเสพติดเมื่อปี
 พ.ศ. 2546 ซึ่งมีจำนวนผู้ถูกจับกุมในคดียาเสพติดไม่เกิน 50,000 ราย แต่ในปี
 พ.ศ. 2552 มีผู้ถูกจับกุมในคดียาเสพติดถึง 56,853 ราย โดยในช่วงระหว่าง
 วันที่ 11 กันยายน 2554 ถึงวันที่ 28 มิถุนายน 2555 มีการจับกุมคดียาเสพติด
 จำนวนถึง 295,327 คดี โดยเป็นการจับกุมในข้อหาสำคัญ คือ ข้อหาผลิต
 นำเข้า - ส่งออก จำหน่าย และครอบครองเพื่อจำหน่าย จำนวน 47,348 คดี
 สะท้อนให้เห็นว่าคดียาเสพติดมีอัตราส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ
 คดียาเสพติดรายสำคัญที่ 5 ปีที่ผ่านมามีมาแนวโน้มการจับกุมสูงขึ้น
 โดยตลอด คือจำนวน 91 คดี ยึดยาบ้าของกลางได้ 30,644,640 เม็ด ซึ่งเมื่อ
 เปรียบเทียบกับในช่วงปี พ.ศ. 2549 จับกุมได้เพียง 19 คดี ยึดยาบ้าของกลาง
 2,863,256 เม็ด (สำนักงาน ป.ป.ส., 2556)

นับตั้งแต่มีการดำเนินการมีการริบทรัพย์สินตามมาตรา 27 แห่ง
 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
 พ.ศ. 2534 ในปี 2535 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2556 ได้มีการตรวจสอบ
 ทรัพย์สินผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งสิ้น 26,181 ราย ริบทรัพย์สิน
 ได้รวมมูลค่า 15,487 ล้านบาท ซึ่งเมื่อทำการเปรียบเทียบร้อยละของการ
 เพิ่มขึ้นและลดลงของจำนวนคดีที่สั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินพบว่า ตั้งแต่ปี
 พ.ศ. 2534 ซึ่งเริ่มมีการบังคับใช้กฎหมาย สามารถริบทรัพย์สินที่ได้จากการ
 กระทำความผิดได้มูลค่าเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2546
 ซึ่งมีนโยบายสงครามยาเสพติด มีคดีตรวจสอบทรัพย์สินจำนวน 1,838 คดี
 ริบทรัพย์สินได้เป็นมูลค่า 2,272.8 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนคดี
 ตรวจสอบทรัพย์สินเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 54.07 มีมูลค่าทรัพย์สิน
 ที่ยึดเพิ่มจาก พ.ศ. 2553 ร้อยละ 23.56 และในปี พ.ศ. 2555 มีคดีตรวจสอบ

ทรัพย์สินเทียบกับ พ.ศ.2554 มากขึ้นร้อยละ 79.46 แต่มีมูลค่าทรัพย์สินที่ยึดได้เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 เพียงร้อยละ 26.71 ข้อมูลสถิติดังกล่าวสามารถกำหนดได้เป็นแผนภูมิภาพแสดงให้เห็นแนวโน้มของจำนวนคดีเปรียบเทียบกับมูลค่าทรัพย์สินที่ยึดอายัดได้ ดังนี้

แผนภาพ 1 เปรียบเทียบจำนวนคดีที่ตรวจสอบกับมูลค่าทรัพย์สินที่ยึดอายัดในคดียาเสพติด

ที่มา : สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด (2556)

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ปริมาณคดีที่เข้าสู่การดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นแต่มูลค่าทรัพย์สินที่สามารถยึดได้กลับมีปริมาณเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยไม่แปรผันตามกัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาในการดำเนินการ ตามมาตรการยึดทรัพย์สินโดยใช้พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 เพื่อให้ได้มาซึ่งการค้นพบข้อเท็จจริงที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาข้อขัดข้อง และปรับปรุงการดำเนินงานด้านตรวจสอบทรัพย์สิน ตลอดจนเพื่อแสวงหาแนวทางที่จะพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป โดยตั้ง

ปัญหาการวิจัยไว้ว่า ปัจจัยในการดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 เป็นอย่างไร และมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานอย่างไร โดยตั้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยไว้ใน 4 ประเด็น คือ

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติด
2. เพื่อค้นหาแนวทางแก้ไขปัญหาในการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่และนำไปสู่แนวทางการพัฒนาการดำเนินการตามมาตรการริบทรัพย์สินผู้ที่เกี่ยวข้องในคดียาเสพติด
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติด กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่
4. เพื่อศึกษาความสามารถของปัจจัยการดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติดในการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่

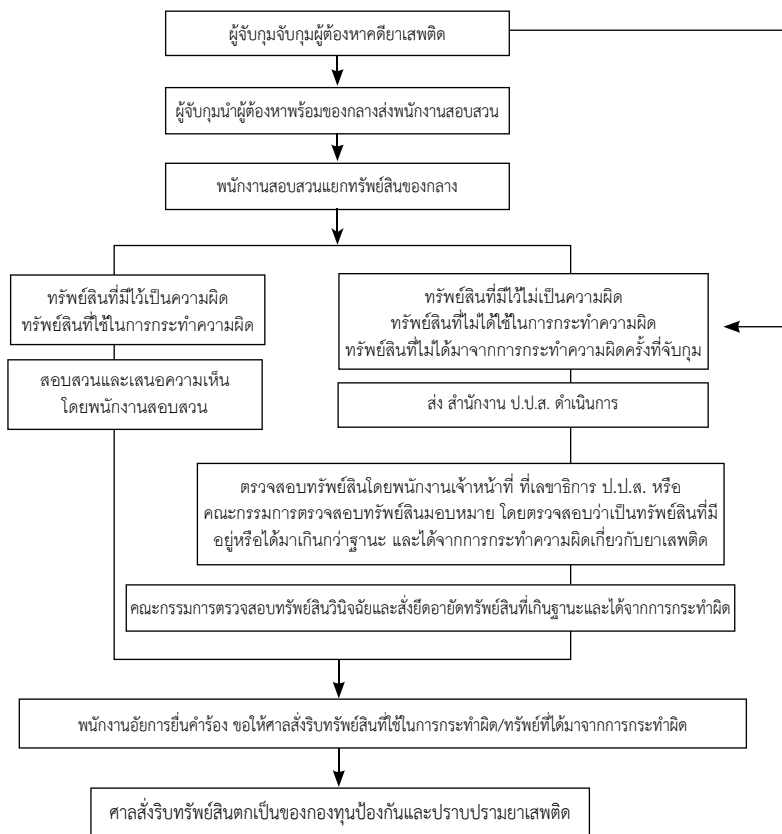
ตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ไว้ 2 ประการ คือ

1. การดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ในทางบวก
2. การดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติดสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ที่ทำวิจัยได้วางกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ดังแผนภาพ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

สำหรับขั้นตอนของการรับทรัพย์สินในคดีอาญาเศตตินั้น เริ่มต้นจากการรายงานการจับกุมในคดีอาญาเศตติของผู้จับกุม (ตำรวจ, ป.ป.ส., ศุลกากร เป็นต้น) มายังสำนักงาน ป.ป.ส. จากนั้น สำนักงาน ป.ป.ส. จะพิจารณาและเสนอให้ เลขาธิการ ป.ป.ส. มีคำสั่งให้ตรวจสอบทรัพย์สิน พร้อมทั้งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำสำนวนในคดีนั้น ๆ ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ซึ่งเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนเสร็จสิ้น ก็จะนำเสนอข้อเท็จจริงในสำนวนเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน เพื่อให้คณะกรรมการฯ มีมติเห็นชอบตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอ และหากคณะกรรมการฯ มีมติเห็นชอบ พนักงานเจ้าหน้าที่ก็จะนำสำนวนส่งต่อพนักงานอัยการเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลให้มีคำสั่งรับทรัพย์สินให้ตกเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดต่อไป รายละเอียดขั้นตอนการตรวจสอบทรัพย์สินเป็นไปตามแผนภาพ 3

แผนภาพ 3 ภาพรวมกระบวนการรับทรัพย์สิน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ข้าราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตำแหน่งนักสืบสวนสอบสวน และนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ในระดับปฏิบัติการ ระดับชำนาญการ และเป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็น

พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินอยู่ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 69 คน (พ.ศ. 2557 สำนักงาน ป.ป.ส. มีพนักงานเจ้าหน้าที่ทั่วประเทศทั้งหมด 69 คน)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิจัยจากสำนักงาน ป.ป.ส. โดยในการนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลนั้นมีข้าราชการซึ่งเป็นประชากรประจำอยู่ตามหน่วยงานระดับสำนักและกองทั้งในส่วนกลาง คือ สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด และสำนักงาน ปปส. กรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาค คือ สำนักงาน ปปส. ภาค 1-9 โดยในส่วนกลาง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง สำหรับในส่วนภูมิภาค ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามผ่านทางไปรษณีย์ไปยังตัวแทนที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นในแต่ละที่ทำการของสำนักงาน ปปส.ภาค 1-9 และให้ตัวแทนแจกและเก็บแบบสอบถามนำส่งกลับมายังผู้วิจัยผ่านทางไปรษณีย์ โดยตัวแทนแต่ละคนเป็นผู้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สิน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ และขั้นตอนในการทำวิจัยให้ตัวแทนเพื่อสามารถชี้แจงข้อขัดข้องใด ๆ แก่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ และเมื่อผู้วิจัยได้บันทึกข้อมูลที่ได้มาแล้ว ผู้วิจัยได้ทำลายแบบสอบถามดังกล่าว

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ หรือแบบสอบถาม โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้มาซึ่งความเห็นและข้อวิจารณ์ที่นำมาปรับปรุงรูปแบบและเนื้อหาของแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสม และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ผู้วิจัยได้ทดลองนำแบบสอบถามที่ได้จากการปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรของการวิจัย โดยสุ่มจากสำนักงาน ปปส.กรุงเทพมหานคร และสำนักงาน ปปส. ภาค 1-9 จำนวน 10 คน เพื่อหาคุณภาพแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach, 1954 อ้างถึงใน บุญธรรมกิจปริดาภิรุตม์, 2549 : 277) โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายข้อมูลทั่วไปของประชากร ได้แก่ ร้อยละ (%) วิเคราะห์สัดส่วนร้อยละของข้อมูลทั่วไปของประชากร ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของประชากรปัจจัยด้านต่าง ๆ และใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนของระดับความคิดเห็นของประชากร ที่มีต่อปัจจัยด้านต่าง ๆ

2. สถิติวิเคราะห์ (Analytical Statistics) ได้แก่

2.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินการด้านการบริหารภัยสินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติดกับผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ด้วยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient : r) (ปริดาภรณ์ กาญจนสำราญวงศ์, 2556 : 161-162)

2.2 วิเคราะห์ปัจจัยการดำเนินการด้านการบริหารภัยสินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression) (ปริดาภรณ์ กาญจนสำราญวงศ์, 2556 : 159-160) เพื่อทดสอบหาปัจจัยการดำเนินการด้านการบริหารภัยสินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติดทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ (1) ความรู้ ความเข้าใจ ในกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน (2) การพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการตรวจสอบทรัพย์สิน

(3) ความพร้อมขององค์การในด้านทรัพยากร และ (4) ความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อผู้บังคับบัญชา โดยสมมติฐานสำหรับการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ ได้แก่

$$H_0 : \beta_1 = \beta_2 = \beta_3 = \beta_4 = 0$$

$$H_1 : \beta_1 \neq 0 \text{ อย่างน้อย 1 ค่า}$$

ส่วนการปฏิเสธสมมติฐานหลักพิจารณาจากค่า p-value หรือ Significance < α (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05)

ผลของการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปจากประชากรจำนวน 69 คน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ 72.5) โดยมีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี (ร้อยละ 46.4) รองลงมาคือช่วงอายุ 20-30 ปี (ร้อยละ 24.6) รองลงมาเป็นช่วงอายุ 41-50 ปี (ร้อยละ 18.8) และ อายุ 51-60 ปี (ร้อยละ 10.1) มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 60.9) รองลงมาเป็น ปริญญาโท (ร้อยละ 37.7) และปริญญาเอก (ร้อยละ 1.4) มีตำแหน่งนักสืบสวนสอบสวน (ร้อยละ 88.4) ที่เหลือจะเป็นตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบาย มีระดับตำแหน่งชำนาญการ (ร้อยละ 56.5) ระดับปฏิบัติการ (ร้อยละ 43.5) มีประสบการณ์ที่ 1-5 ปี (ร้อยละ 26.1) รองลงมาคือ 5-10 ปี (ร้อยละ 26.1) และมีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี และมากกว่า 10 ปี เท่ากันที่ (ร้อยละ 17.4) สังกัดสำนักงาน ปปส.ภาค 7 (ร้อยละ 17.4) รองลงมาสังกัดพื้นที่ภาคใต้คือ สำนักงาน ปปส.ภาค 8 และ 9 (ร้อยละ 11.6) รองลงมาสังกัด สำนักงาน ปปส.ภาค 6 และสำนักตรวจสอบทรัพย์สิน (ร้อยละ 10.1) โดยผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ส่วน เรียงตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์การดำเนินการด้านการรับทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดีอาชญากรรม ประกอบด้วย

1.1 ความรู้ ความเข้าใจ ในกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอนในการปฏิบัติงานพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นโดยรวมในระดับสูง

1.2 การพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการตรวจสอบทรัพย์สินพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นโดยรวมในระดับสูง โดยให้ความสำคัญกับการต้องหมั่นฝึกฝนทั้งความรู้และทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ แต่มีความเห็นว่า สำนักงาน ป.ป.ส. เปิดศึกษา/อบรม ในหลักสูตรเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินที่ไม่ตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรม

1.3 ความพร้อมขององค์การในด้านทรัพยากรพบว่า ความพร้อมขององค์การในด้านทรัพยากรโดยรวมในระดับปานกลาง โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นด้วยสูงกว่าจำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน ส่งผลกระทบต่อคุณภาพงานด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน รองลงมาคือการให้ความสนับสนุนการทำงาน ตรวจสอบทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ในสำนักงาน ป.ป.ส. และการมีระบบฐานข้อมูลที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานเมื่อปฏิบัติงาน ส่วนจำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน มีจำนวนเพียงพอเป็นประเด็นที่มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

1.4 ความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อผู้บังคับบัญชาพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่คาดหวังการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยประเด็นที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีความเห็นด้วยสูงกว่าประเด็นอื่น การทำหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ กรณีที่ผิดพลาดอาจทำให้ท่านได้รับการลงโทษทางวินัยตั้งแต่ขั้นว่ากล่าวตักเตือน ไปจนถึงขั้นที่รุนแรงกว่าได้ง่ายกว่าการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอื่น รองลงมาคือการทำหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินอย่างตั้งใจโดยไม่ได้หวังผลประโยชน์ใด ๆ และการสามารถขอรับคำปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาในการทำงานกับผู้บังคับบัญชา

ส่วนประเด็นที่มีความเห็นด้วยน้อยกว่าประเด็นอื่น คือกำลังใจจากการทำงานที่ได้จากการได้รับค่าตอบแทนในการทำหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินจากกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

1.5 ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินพบว่า องค์การ ระบบการทำงาน และการบริหารจัดการ เป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สิน รองลงมาคือขั้นตอนกระบวนการที่ยุ่งยากซับซ้อนเกินไปและผลกระทบจากนโยบายทางการเมือง และมีความเห็นด้วยในระดับต่ำในเรื่องข้อกฎหมาย เป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สิน

1.6 ผลการวิเคราะห์การดำเนินการด้านการรับทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติด พบว่า การดำเนินการด้านการรับทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติดโดยรวมในระดับสูง โดยเห็นด้วยกับการพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการตรวจสอบทรัพย์สิน มีความเห็นด้วยน้อยที่สุดในด้านความพร้อมขององค์การในด้านทรัพยากร

2. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินพบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นด้วยต่อประเด็นผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยรวม โดยเห็นด้วยสูงในการทำสำนวนตรวจสอบทรัพย์สินโดยให้ความสำคัญกับการยึดทรัพย์สินเพื่อนำมาส่งมอบให้กับผู้ทำหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินในทุกคดี รองลงมาคือ การดำเนินการให้ศาลมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเสมอ และการทำสำนวนอย่างมีคุณภาพ ส่วนการสรุปสำนวนตรวจสอบทรัพย์สินเพื่อนำเสนอคดีจำนวนมากเข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการตรวจสอบฯ ได้เป็นประจำทุกเดือน เป็นประเด็นที่ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินการด้านการ รับผิดชอบต่อสังคมของผู้เกี่ยวข้องในศตวรรษที่ 21 กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินการด้านการ รับผิดชอบต่อสังคมของผู้เกี่ยวข้องในศตวรรษที่ 21 กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่

V	X_1	X_2	X_3	X_4	Y
X_1	1				
X_2	.529**	1			
X_3	.264*	.179	1		
X_4	.005	.423**	.361**	1	
Y	.402**	.461**	.212	.274*	1

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการ ดำเนินการด้านการรับผิดชอบต่อสังคมของผู้เกี่ยวข้องในศตวรรษที่ 21 กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ มีค่าระหว่าง .005 - .529 ซึ่งเกือบทุกเรื่องมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดยเรื่องความรู้ ความเข้าใจ ในกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอนใน การปฏิบัติงาน การให้อำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สิน (X_1) กับเรื่องการพัฒนา ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการตรวจสอบทรัพย์สิน (X_2) มีความสัมพันธ์กัน สูงที่สุดมีค่าเท่ากับ .529 และเรื่องการพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการ ตรวจสอบทรัพย์สิน (X_2) กับเรื่องความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มี ต่อผู้บังคับบัญชา การสื่อสารระหว่างผู้ได้บังคับบัญชากับผู้บังคับบัญชา สิทธิ

ประโยชน์ และเส้นทางความเจริญก้าวหน้า (X_4) มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุดมีค่าเท่ากับ .005 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์แล้วได้ผลดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ ในกฎหมายระเบียบขั้นตอน ในการปฏิบัติงาน การให้อำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สิน (X_1) กับผลสัมฤทธิ์ ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ (Y) มีค่าเท่ากับ .402 มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการ ตรวจสอบทรัพย์สิน (X_2) กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน ของพนักงานเจ้าหน้าที่ (Y) มีค่าเท่ากับ .461 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมขององค์การในด้านทรัพยากร และ จำนวนบุคลากรที่มีหน้าที่ปฏิบัติงาน ความสมดุลระหว่างจำนวนผู้ปฏิบัติงาน กับปริมาณงาน (X_3) กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของ พนักงานเจ้าหน้าที่ (Y) มีค่าเท่ากับ .212 มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อ ผู้บังคับบัญชา การสื่อสารระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชากับผู้บังคับบัญชา สิทธิ ประโยชน์ และเส้นทางความเจริญก้าวหน้า (X_4) กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติ หน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ (Y) มีค่าเท่ากับ .274 มีความ สัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินการ ด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดีอาเสพติดกับผลสัมฤทธิ์ในการ ปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ พบว่า ปัจจัยการดำเนินการ ด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดีอาเสพติดทุกเรื่องมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงาน เจ้าหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การวิเคราะห์ปัจจัยการดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดีอาชญากรรมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์ การถดถอยพหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์การถดถอยพหุคูณที่ปรับแก้และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Variable	R	R ²	Adjusted R ²	β	t-value
X ₂	.461	.212	.200	.461	4.249**

**p<.01

จากตารางที่ 2 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ .461 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ .212 แสดงว่า ตัวแปรทำนาย X₂ ทำนายผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้อยละ 21.2 โดยสร้างเป็นสมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Y = 461(X_2)$

วิจารณ์ บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. การดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดีอาชญากรรม

1.1 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบ กฎหมาย จากผลการวิจัยที่พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่มีความรู้ ความเข้าใจ ในกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอนในการปฏิบัติงานโดยรวม ในระดับสูง ตามมุมมององค์ประกอบขององค์การแสดงให้เห็นว่า สำนักงาน ป.ป.ส. นั้น เป็นองค์การที่มี Goal - Oriented Nature คือองค์การจัดตั้งขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ และมีการแบ่งงานกันทำโดย

อาศัยหลักความชำนาญเฉพาะ (Specialization) สอดคล้องแนวคิดของ บราวน์และโมเบิร์ก (Brown & Moberg, 1980 อ้างในสมบุรณ์ ศิริสรธริรัญ, 2553 : 3-4) ที่ว่าจะต้องมีการแบ่งงานกันทำโดยอาศัยหลักความสามารถชำนาญเฉพาะ (Specialization) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์กรที่มีขนาดใหญ่ หรือใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานสูง ซึ่งมีความแตกต่างในลักษณะงานที่ปฏิบัติ มากก็ยิ่งมีความจำเป็นต้องแบ่งงานโดยใช้ความชำนาญเฉพาะด้านมากยิ่งขึ้น

1.2 การพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการตรวจสอบทรัพย์สิน จากผลการวิจัยที่พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นด้วยต่อประเด็นการพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการตรวจสอบทรัพย์สินโดยรวมในระดับสูง โดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้และทักษะในการตรวจสอบทรัพย์สินมีความจำเป็น และต้องหมั่นฝึกฝนอยู่เสมอสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐพงษ์ ปุระตา (2546) ที่แนะนำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามมาตรการการยึดอายัดและริบทรัพย์สินคดีอาญาเสพติดควรมีโครงการจัดฝึกอบรมความรู้และดำเนินการอย่างถูกต้องของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปในแนวเดียวกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของประโลม ทองเป่า (2549) ที่ศึกษาปัญหาการดำเนินการริบทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ในจังหวัดลำปาง ที่เสนอให้ ป.ป.ส. ปรับปรุงการจัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกคนด้วย ดังนั้น การพัฒนาความรู้และทักษะ จึงมีความสำคัญมากต่อการดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินในคดีอาญาเสพติด

1.3 ความพร้อมขององค์การในด้านทรัพยากร จากผลการวิจัยที่พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นด้วยต่อประเด็นความพร้อมขององค์การในด้านทรัพยากรโดยรวม ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในเรื่องจำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนคดีที่มีการสั่งให้ตรวจสอบทรัพย์สิน มีความพร้อมต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการ

กำกับดูแล (directing) และการประสานงาน (coordinating) เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานทุกฝ่าย ทั้งในระดับสูงกว่าและระดับต่ำกว่าเพื่อให้งานสามารถดำเนินไปได้โดยราบรื่น

1.4 ความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อผู้บังคับบัญชา จากผลการวิจัยที่พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นด้วยต่อความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อผู้บังคับบัญชาโดยรวม ในระดับที่สูง แต่ประเด็นการทำหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินรางวัลตอบแทนจากกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ส่งผลให้มีความตั้งใจทำงาน มีความคาดหวังน้อยที่สุด แสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างผู้บังคับบัญชา และผู้ปฏิบัติเป็นในลักษณะของการรับคำสั่ง เพราะผลการวิจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กรณีที่เกิดการผิดพลาดอาจทำให้ท่านได้รับการลงโทษทางวินัย และจากผลการวิจัยยังแสดงถึงการมีวัตถุประสงค์ส่วนตัว (personal objectives) ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลถึงการบรรลุวัตถุประสงค์รวมขององค์การในที่นี้คือ การบังคับใช้กฎหมายริบทรัพย์สิน ลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิด ของ ฮิกส์และกุลเลต (Hicks & Gullet, 1967 อ้างใน สมบูรณ์ ศิริสรธริทธิ, 2553 : 3) ในเรื่ององค์ประกอบขององค์การ ที่ว่าทุกคนที่อยู่ในองค์การจะมีวัตถุประสงค์ส่วนตัว (Personal Objectives) อันเป็นสาเหตุจูงใจในการทำงาน และมีความคาดหวังว่าการร่วมมือกันปฏิบัติงานในองค์การจะเป็นหนทางให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ส่วนตัวได้ ทั้งนี้เงินรางวัลตอบแทนจากกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไม่ใช่วัตถุประสงค์ส่วนตัวที่ส่งผลถึงการบรรลุวัตถุประสงค์รวม แต่เป็นการเกรงกลัวต่อการถูกลงโทษทางวินัย กลายเป็นวัตถุประสงค์ส่วนตัวหลักที่ส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์รวมขององค์การ

2. ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการดำเนินการตามมาตรการริบทรัพย์สินผู้ที่เกี่ยวข้องในคดียาเสพติด

จากผลการวิจัยที่พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นด้วยต่อประเด็นผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยรวมในระดับสูง แต่ในประเด็น ท่านสามารถสรุปสำนวนตรวจสอบทรัพย์สินและนำเสนอคดีจำนวนมากเข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการตรวจสอบฯ ได้เป็นประจำทุกเดือน มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง กรณีดังกล่าว ใช้ 7-S Framework ของปีเตอร์สและวอเตอร์แมนในการประเมินอธิบายได้ว่า ประเด็นผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยรวมในระดับสูงนั้น เพราะพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. มีความเชื่อ ค่านิยมและบรรทัดฐานที่ยึดถือร่วมกันในองค์การ (Shared Values) ที่มีความมุ่งมั่นและรับผิดชอบในการทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์โดยรวม จึงมีผลอยู่ในระดับสูง แต่การนำเสนอคดีจำนวนมากเข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ ได้เป็นประจำทุกเดือนยังมีความเห็นอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น เป็นเพราะการกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) ก็เพื่อให้องค์การมีเป้าหมายที่ชัดเจน โครงสร้างองค์การ (Structure) ระบบการทำงาน (Systems) และทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skills) ทั้งในส่วนทักษะด้านงานอาชีพและทักษะความสามารถในการปฏิบัติงานมีการจัดการที่ไม่เหมาะสม ประกอบกับความแตกต่างในพื้นที่รับผิดชอบ จำนวนคดีที่รับผิดชอบในแต่ละพื้นที่ ความยากง่ายของสำนวนต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลถึงความแตกต่างของประสิทธิผลในการทำงาน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติด กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่

จากผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการด้านการริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดียาเสพติดในแต่ละด้าน ซึ่งได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบ กฎหมาย การพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการตรวจสอบ

ทรัพย์สิน ความพร้อมขององค์การในด้านทรัพยากร เครื่องมืออุปกรณ์ จำนวนบุคลากรที่มีหน้าที่ปฏิบัติงาน และความสมดุระหว่างจำนวนผู้ปฏิบัติงานกับปริมาณงาน ความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อผู้บังคับบัญชา การสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชา สิทธิประโยชน์ และเส้นทางความเจริญก้าวหน้า มีอย่างน้อย 1 ด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ ตรวจสอบทรัพย์สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) ในการคำนวณ พบว่า โดยผลจากการวิเคราะห์สามารถแปลความหมายได้ดังนี้

3.1 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบ กฎหมาย มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน เนื่องจากมีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig) เท่ากับ .001 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .402 อาจสรุปได้ว่า ถ้ามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบกฎหมายสูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่สูงตามไปด้วย

3.2 การพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการตรวจสอบทรัพย์สิน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน เนื่องจากมีค่า Sig เท่ากับ 0.001 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .461 อาจสรุปได้ว่า หากมีการพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการตรวจสอบทรัพย์สินต่อเนื่องก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่สูงตามไปด้วย

3.3 ความพร้อมขององค์การในด้านทรัพยากร เครื่องมืออุปกรณ์ จำนวนบุคลากรที่มีหน้าที่ปฏิบัติงาน และความสมดุระหว่างจำนวนผู้ปฏิบัติงานกับปริมาณงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน อาจสรุปได้ว่า ความพร้อมขององค์การในด้านทรัพยากร เครื่องมืออุปกรณ์ จำนวนบุคลากร ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่

3.4 ความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อผู้บังคับบัญชา การสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชา สิทธิประโยชน์ และเส้นทางความเจริญก้าวหน้า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน เนื่องจากมีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig) เท่ากับ .023 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .274 อาจสรุปได้ว่า ความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อผู้บังคับบัญชา การสื่อสาร สิทธิประโยชน์ และเส้นทางความเจริญก้าวหน้า มีผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินดีตามไปด้วย

4. ปัจจัยการดำเนินการด้านการบริหารทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องในคดีอาชญากรรมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่

4.1 การพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการตรวจสอบทรัพย์สิน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและสามารถเข้าสู่สมการที่ใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินได้เพียงด้านเดียว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การควบคุมตัวอาชญากรรมและผู้ค้ายาเสพติด ของสำนักงาน ป.ป.ส. ที่ว่า เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการสกัดกั้นยาเสพติดในประเทศ เน้นเกี่ยวกับการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง พัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถของบุคลากรด้านสืบสวนปราบปราม (สำนักงาน ป.ป.ส., 2558)

4.2 ผลการวิจัยที่พบว่า ความพร้อมขององค์กรในด้านทรัพยากรเครื่องมืออุปกรณ์และจำนวนบุคลากรที่มีหน้าที่ปฏิบัติงาน ความสมดุลระหว่างจำนวนผู้ปฏิบัติงานกับปริมาณงาน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะความเจริญก้าวหน้าของอุปกรณ์สื่อสารที่ทันสมัยที่ผู้ปฏิบัติงานนำมาใช้ จึงทำให้ความพร้อมในด้านทรัพยากรขององค์กรไม่กระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน แต่ก็พบว่า จำนวน

พนักงานเจ้าหน้าที่ยังมีน้อยไม่สอดคล้องต่อปริมาณคดี แต่ก็ไม่มีผลกระทบถึงขั้นรุนแรงจนส่งถึงผลสัมฤทธิ์ของหน่วยงาน

5. ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน

จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินในด้านองค์การ ระบบการทำงาน และการบริหารจัดการ เป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สิน พนักงานเจ้าหน้าที่มีความเห็นด้วยมากที่สุด การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวอาจยังไม่ได้รับการพัฒนาหรือปรับปรุงมากนัก จึงทำให้การบริหารจัดการและระบบการทำงานอาจยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. เชิงนโยบายจากผลการวิจัยที่พบว่า การพัฒนาความรู้และทักษะ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน จึงควรศึกษาสภาพการปฏิบัติงานปัจจุบันรวมถึงความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมต่อการตรวจสอบทรัพย์สินและควรพิจารณาเกลี่ยอัตรากำลังภายในหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาบุคลากรไม่เพียงพอกับการปริมาณงาน

2. ทางปฏิบัติ การพัฒนาความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานไม่จำกัดเพียงจัดฝึกอบรมควรสร้างบรรยากาศของการพัฒนาความรู้ การจัดการความรู้ การถ่ายทอดสอนงาน อย่างมีระบบ การจัดหาอุปกรณ์/เครื่องมือให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและมุ่งเน้นการทำงานเป็นทีมซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหจำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่มีน้อย และหัวหน้างานควรติดตามผลการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างใกล้ชิด

เอกสารอ้างอิง

- ชัยรัตน์ แก่นแก้ว. (2543). การยึดทรัพย์สินและการริบทรัพย์สินในคดี
ยาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกรณีการริบทรัพย์สินของผู้ต้องหาหรือ
จำเลยที่ถึงแก่ความตาย. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐพงษ์ ปุระตา. (2546). การคุ้มครองสิทธิกับมาตรการการยึดอายัด และ
ริบทรัพย์สินคดียาเสพติด. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิพย์ประภา ศรีสุวรรณ. (2549). การนำมาตรการริบทรัพย์สินตามพระราช
บัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ
ยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาใช้ในการปราบปรามยาเสพติด.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- นรารวรรณ พรหมจรรย์. (2554). การริบทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการ
กระทำความผิด. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
กฎหมายอาญา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญทัน ดอกไธสง. (2523). ทฤษฎี : การบริหารองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล
สำหรับงานวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร : จามจุรีโปรดักท์.
- ประโลม ทองเป้า. (2549). ปัญหาการดำเนินการริบทรัพย์สินตามพระราช
บัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
พ.ศ. 2534 : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ศิลป
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง, มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.

- ปรีดาภรณ์ กาญจนสำราญวงศ์. (2556). **Excel Statistic Analysis**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : ไอดีซี พรีเมียร์.
- ไพบรวัน ทัพวงศ์. (2547). **มาตรการบริหารทรัพยากรสินให้ตกเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกรณีทรัพยากรสินที่เข้าซื้อ**. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). **การนำนโยบายไปปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์.
- วรเดช จันทรศร. (2552). **ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค.
- วัฒนา ชื่นบุญ. (2540). **การดำเนินคดีทรัพยากรสินให้ตกเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด**. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วุฒิพงษ์ เกษภาษา. (2548). **การบริหารทรัพยากรสินของผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีการจับกุมในคดียาเสพติด**. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญภิตติ และสมศักดิ์ วานิชยาภรณ์ (2545). **ทฤษฎีองค์การ Organization Theory ฉบับมาตรฐาน**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : ไดมอนด์อิน บิซิเนส เวิร์ล.
- สมบุญ ศรีสรหิรัญ. (2553). **สัมมนาทฤษฎีองค์การและการจัดการ [เอกสารคำสอน]**. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2558). **แผนยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558 - 2562**. กรุงเทพมหานคร: สำนักยุทธศาสตร์.
- สำนักตรวจสอบทรัพยากรสินคดียาเสพติด. (2556). **“ข้อมูลคดีตรวจสอบทรัพยากรสิน”**. กรุงเทพมหานคร: สำนักตรวจสอบทรัพยากรสินคดียาเสพติด.

สุรสิทธิ์ วชิรขจร. (2549). นโยบายสาธารณะเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร : ธเนศวร (1999) ประพันธ์.

อุทัย เลาหวิเชียร. (2556). ค่านิยมของการบริหารงาน. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร : เสมาธรรม.

McKinsey & Company. (2008). **Enduring Ideas : The 7-S Framework.**
(Online). Retrieved March 25, 2016, Web site : <http://www.mckinsey.com/business-functions/strategy-and-corporate-finance/our-insights/enduring-ideas-the-7-s-framework>